

พิธีสาร ๗ พร้อมด้วยภาคผนวกทางเทคนิค (ฉบับ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

ภาคผนวกทางเทคนิค

กฎเกณฑ์และพิธีการว่าด้วยศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

ตอนที่ ๑

บทบัญญัติและพิธีการทั่วไป

ข้อ ๑

ขอบเขต

ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพิธีสาร ๗ “ระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน” ภาคผนวกนี้ ได้วางกฎเกณฑ์และพิธีการเพื่อให้ครอบคลุมระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

ข้อ ๒

หน้าที่ของตัวการ

๑. ในการขนส่งสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ตัวการต้องรับผิดชอบต่อการชำระหนี้ศุลกากรใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากสิ่งผิดปกติใดๆ ที่เกิดขึ้นก่อนกระบวนการขนส่งผ่านแดนเสร็จสิ้นลง ความรับผิดชอบนี้ใช้ในกรณีที่สินค้าถูกขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน โดยตัวแทนผู้ได้รับมอบอำนาจจากตัวการด้วยกัน

๒. ตัวการต้อง

เอ) แสดงสินค้าที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตรงตามเอกสารสำคัญ ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง ภายในเวลาที่กำหนด เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้สิ้นสุดการปฏิบัติพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ณ ที่ทำการของผู้ประกอบการตามข้อ ๔๑ ของภาคผนวกนี้

บี) แสดงเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนทั้งหมด ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ได้รับร้องขอและภายในเวลาที่กำหนด และ

ซี) ปฏิบัติตามข้อกำหนดต่างๆ ที่เกี่ยวกับระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

๓. ข้อความในวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ ให้ใช้กับผู้ขนส่งหรือบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งยอมรับสินค้าและรู้ว่าสินค้านั้นกำลังถูกขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

ข้อ ๓

การประทับดวงตรา

๑. โดยหลักทั่วไป สินค้าผ่านแดนต้องได้รับการรักษาความปลอดภัยโดยการประทับดวงตรา

เอ) พื้นที่สำหรับบรรจุสินค้า เมื่อยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้นได้รับการรับรองโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใต้ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และ/หรือได้รับการยอมรับโดยที่ทำการศุลกากรต้นทาง ว่าเหมาะสมที่จะประทับดวงตราได้

บี) หีบห่อแต่ละหีบห่อในกรณีอื่นๆ

๒. ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งอาจได้รับการยอมรับว่าเหมาะสมที่จะประทับดวงตราได้ ถ้า

- เอ) ดวงตรานั้นสามารถประทับได้โดยง่ายและมีประสิทธิภาพ
  - บี) ยานพาหนะนั้นมีโครงสร้างที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายสินค้าเข้า-ออกได้ โดยปราศจากการทิ้งร่องรอยการวัดแ่งที่สามารถมองเห็นได้ หรือโดยปราศจากการทำลายดวงตรา
  - ซี) ยานพาหนะนั้นไม่มีพื้นที่ ที่มีความเป็นไปได้สำหรับการซุกซ่อนสินค้า และ
  - ดี) พื้นที่สำหรับการบรรจุสินค้า ต้องพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบได้
๓. ที่ทำการศุลกากรต้นทาง อาจยกเว้นข้อกำหนดเกี่ยวกับการประทับดวงตรา ในกรณีที่มีลักษณะของสินค้าที่ขนส่งไม่สามารถกระทำได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับสินค้านั้นว่าต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะพิสูจน์ความถูกต้องได้โดยง่าย

ตอนที่ ๒

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อ ๔

การใช้วิธีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการอำนวยความสะดวกสำหรับสินค้าผ่านแดน

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีทั้งหลายต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการความเสี่ยง และการลงทะเบียน การควบคุม การกำกับดูแล และการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงสถานการณ์พิเศษที่กล่าวถึงในข้อ ๓๒ วรรค ๒
๒. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ระบบที่ใช้ต้องรวมถึงมาตรการสำหรับการตรวจสอบแหล่งที่มา ความแท้จริง และความถูกต้องของข้อมูล และป้องกันการทำลายข้อมูลโดยอุบัติเหตุหรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การสูญหายโดยอุบัติเหตุ การเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือการเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต
๓. พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องสร้างและคงไว้ซึ่งการจัดการความปลอดภัยที่เพียงพอ เพื่อให้การดำเนินการระบบคอมพิวเตอร์สำหรับระบบศุลกากรผ่านแดนอาเซียนมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และเชื่อถือได้

ข้อ ๕

ข้อความอิเล็กทรอนิกส์มาตรฐานเพื่อการควบคุมการขนส่งผ่านแดน

๑. ในการตรวจปล่อยสินค้า ที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องส่งผ่านรายละเอียดของใบขนสินค้าผ่านแดนอาเซียน ไปยังที่ทำการศุลกากรปลายทาง โดยใช้ข้อความ “บันทึกการมาถึงล่วงหน้า” (Anticipated Arrival Record) และสำหรับที่ทำการศุลกากรผ่านแดนแต่ละแห่ง ให้ใช้ข้อความ “บันทึกการผ่านแดนล่วงหน้า” (Anticipated Transit Record)
๒. ที่ทำการศุลกากรผ่านแดนต้องบันทึกการผ่านของสินค้า โดยเปรียบเทียบกับข้อความ “บันทึกการผ่านแดนล่วงหน้า” (Anticipated Transit Record) ที่ได้รับจากที่ทำการศุลกากรต้นทาง ต้องมีการบอกกล่าวการผ่านแดนของสินค้าไปยังที่ทำการศุลกากรต้นทางโดยใช้ข้อความ “การแจ้งข้ามพรมแดน” (Notification Crossing Frontier) ซึ่งที่ทำการศุลกากรผ่านแดนอาจใช้การบอกกล่าวนี้ เพื่อพิสูจน์ว่าสินค้าได้อยู่ภายใต้การควบคุมของศุลกากรอย่างต่อเนื่อง

๓. ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องใช้ข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” (Arrival Advice) เพื่อแจ้งการมาถึงของสินค้านั้นต่อที่ทำการศุลกากรต้นทาง ข้อความดังกล่าวต้องส่งมาไม่ช้ากว่าวันถัดจากวันที่สินค้านั้นได้นำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง และที่ทำการศุลกากรปลายทางอาจเก็บสำเนาเอกสารประกอบการผ่านแดนตามที่กำหนด

๔. ในกรณีที่การขนส่งผ่านแดนสิ้นสุด ณ สถานที่ของผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๔๑ ของภาคผนวกนี้ ที่ทำการศุลกากรปลายทางที่เกี่ยวข้องต้องได้รับแจ้งการมาถึงของสินค้านั้น ก่อนที่สินค้านั้นจะถูกจำหน่ายออกไป

๕. ในกรณีที่สำนักงานการวางหลักประกัน และที่ทำการศุลกากรต้นทางตั้งอยู่ในอาณาเขตประเทศภาคีทั้งหลายที่แตกต่างกันนั้น ข้อความที่ใช้สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวางหลักประกันต้องกำหนดโดยการตกลงร่วมกันระหว่างประเทศภาคีทั้งหลาย

๖. เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องส่งข้อความ “ผลการควบคุม” (control results) มายังที่ทำการศุลกากรต้นทางภายในสองวัน นับแต่สินค้านั้นได้นำมาแสดงต่อที่ทำการศุลกากรปลายทาง

ตอนที่ ๓ หลักประกัน ข้อ ๖ บททั่วไป

๑. ตัวการต้องจัดหาหลักประกันให้ครอบคลุมการชำระหนี้ศุลกากรซึ่งอาจเกิดขึ้นจากสินค้าที่ขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตให้ยกเว้นหลักประกันตาม ข้อ ๑๑ วรรคแปด ของภาคผนวกนี้

๒. หลักประกันนี้อาจเป็น

- (เอ) หลักประกันการเดินทางครั้งเดียว ซึ่งครอบคลุมการขนส่งผ่านแดนครั้งเดียว หรือ
- (บี) หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง ซึ่งครอบคลุมการขนส่งผ่านแดนหลายครั้ง

๓. ผู้ค้ำประกันต้องตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศภาคีทั้งหลายที่มีการวางหลักประกัน และต้องได้รับการรับรองจากสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน ผู้ค้ำประกันต้องระบุที่อยู่สำหรับการให้บริการในอาณาเขตของประเทศภาคีทั้งหลายแต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนซึ่งตนเป็นผู้ค้ำประกัน ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันไม่มีที่อยู่สำหรับการให้บริการ ผู้ค้ำประกันต้องแต่งตั้งตัวแทนในอาณาเขตของประเทศภาคีทั้งหลายแต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนดังกล่าว

๔. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องปฏิเสธการรับรองผู้ค้ำประกันที่เห็นว่าไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ศุลกากรใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น ภายในระยะเวลาที่กำหนด ในจำนวนเงินสูงสุดตามที่ได้ประกันไว้

๕. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียว ต้องเป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย
๖. หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง ต้องเป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย
๗. ความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน ต้องขึ้นอยู่กับการยอมรับการวางหลักประกันของสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน ความรับผิดชอบนี้จะมีผลตั้งแต่วันที่ทำการศุลกากรต้นทางยอมรับใบขนส่งสินค้าผ่านแดนที่มีการวางประกัน
๘. ในกรณีของหลักประกันการเดินทางครั้งเดียวหรือหลายครั้ง ความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันถูกจำกัดตามจำนวนเงินสูงสุดที่ระบุไว้ในการวางหลักประกัน
๙. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องรักษาไว้ซึ่งหลักฐานที่ได้ยอมรับการวางประกันของผู้ค้ำประกัน และพร้อมที่จะส่งให้ทำการศุลกากรต้นทางในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อมีการร้องขอ
๑๐. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องเพิกถอนการรับรองการวางประกันของผู้ค้ำประกันหากไม่มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในเวลาที่ยื่นคำรับรอง
๑๑. ประเทศภาคีทุกประเทศต้องได้รับอนุญาตให้แสดงข้อกังวลในส่วนที่เกี่ยวกับความสามารถของผู้ค้ำประกันในอันที่จะตอบสนองต่อการใช้สิทธิเรียกร้อง และได้รับอนุญาตให้แสดงเหตุผลของตนต่อสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้ผู้ค้ำประกันถูกเพิกถอนได้

ข้อ ๗

หลักประกันการเดินทางครั้งเดียว

๑. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียวต้องครอบคลุมหนี้ศุลกากรที่เกิดขึ้นจากการขนส่งผ่านแดนที่เกี่ยวข้องโดยเต็มจำนวน ซึ่งต้องคำนวณในอัตราสูงสุดของภาษีอากร และค่าธรรมเนียม ของสินค้าในอาณาเขตที่ครอบคลุมโดยการขนส่งผ่านแดน
๒. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียวอาจจัดให้มีในรูปแบบ ดังนี้
  - (เอ) เงินสดที่วางไว้กับสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน
  - (บี) ใบสำคัญจ่ายเงินประกัน (guarantee voucher) ที่ออกให้แก่ตัวการโดยผู้ค้ำประกัน หรือ
  - (ซี) หลักประกัน (a guarantee) ที่ให้ไว้โดยผู้ค้ำประกัน

รูปแบบของหลักประกันซึ่งเป็นที่ยอมรับ จะได้รับการพิจารณาโดยสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ทำการศุลกากรต้นทางตั้งอยู่

ข้อ ๘

การวางเงินประกัน

๑. จำนวนเงินประกันต้องเท่ากับจำนวนหนี้ศุลกากรทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้น

๒. เงินประกันต้องอยู่ในรูปเงินตราของประเทศต้นทาง หรือโดยข้อเสนอในการชำระด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันของประเทศนั้น และเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับในประเทศต้นทาง
๓. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียวในรูปของการเงินประกันต้องใช้ได้กับประเทศภาคีทุกประเทศ
๔. เงินประกันต้องถูกจ่ายคืนโดยสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน เมื่อการขนส่งผ่านแดนที่เกี่ยวข้องได้มีการปฏิบัติครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๙

ใบสำคัญจ่ายเงินประกัน การเดินทางครั้งเดียว เอกสารรับรองการจ่ายเงินที่ใช้ครั้งเดียว

๑. ตัวการอาจใช้ใบสำคัญจ่ายเงินประกันการเดินทางครั้งเดียวซึ่งออกให้โดยผู้ค้าประกัน
๒. ตัวการต้องส่งใบสำคัญจ่ายเงินประกันการเดินทางครั้งเดียวให้กับสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันตามจำนวนทั้งหมดของหนี้สุทธการที่อาจเกิดขึ้น
๓. ผู้ค้าประกันจะต้องระบุในใบสำคัญจ่ายเงินประกันการเดินทางครั้งเดียว ถึงประเทศภาคีทั้งหลายที่ใช้เอกสารนั้นได้ ระยะเวลาที่เอกสารนั้นมีผลใช้ได้ และวันสุดท้ายที่อาจใช้เอกสารดังกล่าวซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกเอกสาร
๔. หากใบสำคัญจ่ายเงินประกัน ได้รับการยอมรับโดยที่ทำการศุลกากรต้นทางในวันหรือก่อนวันสุดท้ายที่มีผลบังคับ ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวต้องยังคงใช้ได้จนกระทั่งการขนส่งผ่านแดนสิ้นสุดลง
๕. ใบสำคัญจ่ายเงินประกันการเดินทางครั้งเดียว ต้องมีหมายเลขเฉพาะและเป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย
๖. ผู้ค้าประกันต้องแจ้งให้สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันทราบรายละเอียดอันเกี่ยวกับใบสำคัญจ่ายเงินประกัน ที่ตนได้ออกไว้

ข้อ ๑๐

การใช้หลักประกันการเดินทางครั้งเดียว

๑. ผู้ค้าประกันอาจจัดหาหลักประกันการเดินทางครั้งเดียว เพื่อให้ครอบคลุมถึงการขนส่งผ่านแดนครั้งเดียว
๒. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียว ต้องเป็นไปตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย และต้องมีชื่อตัวการ และมีมูลค่าเท่ากับมูลค่าของจำนวนหนี้สุทธการทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้น

๓. หลักประกันการเดินทางครั้งเดียวแต่ละฉบับต้องยื่นต่อสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน และสำเนาหนังสือดังกล่าวต้องเก็บรักษาโดยที่ทำการศุลกากรต้นทาง

เมื่อเสร็จสิ้นการขนส่งผ่านแดน หลักประกันการเดินทางครั้งเดียวต้องได้รับการยกเลิก และต้องแจ้งให้ผู้ค้าประกันทราบถึงการยกเลิกนั้น

ข้อ ๑๑

หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง

๑. ตัวการอาจใช้หลักประกันการเดินทางหลายครั้งโดยขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่อ้างอิง

จำนวนเงินที่อ้างอิงต้องเท่ากับมูลค่าของหนี้ศุลกากรทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับสินค้าที่ตัวการได้ขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนในช่วงระยะเวลาเจ็ดวันเป็นอย่างน้อย

๒. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันที่เกี่ยวข้อง ต้องกำหนดจำนวนเงินที่อ้างอิงร่วมกับตัวการ โดยคำนึงถึง

(เอ) ข้อมูลของสินค้าที่ขนส่งในอดีต และ/หรือประมาณการจำนวนสินค้าและมูลค่าของสินค้าที่ตั้งใจจะขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และ

(บี) อัตราภาษีอากรสูงสุด และค่าใช้จ่ายต่างๆในประเทศที่สินค้าผ่านแดน

๓. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องทบทวนจำนวนเงินที่อ้างอิงอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากที่ทำการศุลกากรต้นทาง และต้องทำการแก้ไขปรับปรุงหากเห็นว่ามีความจำเป็น

๔. ตัวการต้องแจ้งต่อสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน หากจำนวนเงินที่อ้างอิง ต่ำกว่าระดับที่เพียงพอจะครอบคลุมถึงการขนส่งผ่านแดนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

๕. จำนวนเงินที่ครอบคลุมโดยหลักประกันการเดินทางหลายครั้งต้องเทียบเท่ากับจำนวนเงินที่อ้างอิงในวรรคหนึ่ง

๖. ตัวการที่มีประสบการณ์ ความน่าเชื่อถือ และฐานะทางการเงินอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ อาจได้รับอนุญาตให้ลดจำนวนหลักประกันหรือยกเว้นการวางประกันได้ ขึ้นอยู่กับความตกลงของประเทศภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดน

๗. จำนวนหลักประกันที่กำหนดอาจลดลงเหลือ

(เอ) ร้อยละห้าสิบของจำนวนเงินที่อ้างอิง ในกรณีที่ตัวการแสดงได้ว่าตนมีประสบการณ์ด้านพิธีการศุลกากรเพียงพอ

(บี) ร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินที่อ้างอิง ในกรณีที่ตัวการแสดงได้ว่าตนมีประสบการณ์ด้านพิธีการศุลกากรเพียงพอ และร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างใกล้ชิดมาก

๘. การยกเว้นการวางหลักประกันอาจได้รับอนุญาต ในกรณีที่ตัวการแสดงว่าตนมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๑๕ ของภาคผนวกนี้ เป็นผู้กำกับดูแลการขนส่งผ่านแดนและมีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะปฏิบัติการชำระหนี้ได้

๙. ในการนำบทบัญญัติในวรรคที่กล่าวมาข้างต้นไปใช้ ประเทศภาคีทั้งหมดจะต้องคำนึงถึง

(เอ) ข้อมูลที่ตัวการแจ้งไว้ในรูปแบบมาตรฐานซึ่งเป็นรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย และ

(บี) ข้อคิดเห็นใดๆที่ได้รับจากประเทศภาคีทั้งหลายอื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๖ วรรค ๗ ของภาคผนวกนี้

ข้อ ๑๒

การใช้หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง

๑. หลักประกันการเดินทางหลายครั้งต้องออกให้โดยผู้ค้ำประกัน

๒. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องออกหนังสือรับรองหลักประกันการเดินทางหลายครั้งฉบับเดียวหรือหลายฉบับให้แก่ตัวการ ตามรูปแบบที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย เพื่อให้ตัวการสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนมีหลักประกัน

๓. กรณีที่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลการวางประกันระหว่างสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันและที่ทำการศุลกากรต้นทาง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รายละเอียดของหนังสือรับรองหลักประกันต้องถูกบันทึกลงในใบขนสินค้าผ่านแดน และถูกพิมพ์ในเอกสารประกอบการผ่านแดน

๔. ในกรณีที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ตัวการต้องแสดงหนังสือรับรองต่อที่ทำการศุลกากรต้นทาง

ข้อ ๑๓

ความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน

๑. ผู้ค้ำประกันมีภาระที่ต้องชำระหนี้ศุลกากรซึ่งพึงต้องชำระตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อบังคับต่างๆ ของประเทศภาคีในกรณีที่มีความไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนเกิดขึ้น และผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบร่วมกันหรือแทนกันกับตัวการ ในการชำระหนี้จำนวนดังกล่าว

๒. ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบพนักงานเจ้าหน้าที่ของที่ทำการศุลกากรประเทศต้นทาง เมื่อใบขนสินค้าผ่านแดนซึ่งผู้ค้ำประกันได้วางประกันไว้ได้รับการยอมรับโดยที่ทำการศุลกากรต้นทาง และผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบโดยอัตโนมัติต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของแต่ละประเทศภาคีลำดับถัดมา ณ เวลาที่สินค้าเข้ามาในอาณาเขตของประเทศภาคีลำดับถัดมาแต่ละประเทศ

๓. ภายใต้อายุ ๖ วรรคแปด ของภาคผนวกนี้ ความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันต้องครอบคลุม ไม่เฉพาะแต่สินค้าตามใบขนสินค้าผ่านแดนเท่านั้น แต่จะครอบคลุมสินค้าอื่นใดที่ถูกต้องตามกฎหมายที่อาจบรรจุอยู่

ในช่องการบรรจุทุกปกติของยานพาหนะในการขนส่งหรือตู้สินค้า และควรจะได้มีการสำแดงสินค้านั้น แต่
ต้องไม่ครอบคลุมถึงสินค้าอื่นๆ นอกเหนือจากนี้

๔. กรณีการขนส่งผ่านแดนยังไม่เสร็จสิ้น พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีที่มีความไม่ถูกต้องเกิดขึ้น
ต้อง

(เอ) แจ้งแก่ผู้ค้าประกันว่าพิธีการผ่านแดนยังไม่เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทำการ
ศุลกากรต้นทางยอมรับใบขนสินค้าผ่านแดน และ

(บี) แจ้งแก่ผู้ค้าประกันว่า ผู้ค้าประกันต้องชำระหรืออาจถูกเรียกให้ชำระหนี้ศุลกากรซึ่ง
ตนต้องรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้ค้าประกันในการขนส่งผ่านแดนดังกล่าว ภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับ
แต่วันที่ทำการศุลกากรต้นทางยอมรับใบขนสินค้าผ่านแดน การแจ้งดังกล่าวต้องประกอบด้วย

(หนึ่ง) เลขที่และวันที่ของใบขนสินค้าผ่านแดน

(สอง) ชื่อของที่ทำการศุลกากรต้นทาง

(สาม) ชื่อและที่อยู่ของตัวการ และ

(สี่) จำนวนเงินตามสิทธิเรียกร้อง

๕. ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อันเกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดน หากมิได้รับแจ้ง
เหตุตามที่กำหนดไว้ในวรรค ๔ เป็นลายลักษณ์อักษรภายในเวลาที่กำหนด

๖. กรณีมีการแจ้งตามวรรค ๔ สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันต้องแจ้งการชำระหนี้ศุลกากร
หรือการเสร็จสิ้นของการขนส่งผ่านแดนอาเซียนแก่ผู้ค้าประกัน

๗. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีได้ดำเนินการการขนส่งผ่านแดนอาเซียนเสร็จสิ้นแล้ว ย่อมไม่
สามารถใช้สิทธิเรียกร้องต่อผู้ค้าประกันอีกต่อไป เว้นแต่การเสร็จสิ้นนั้นได้เกิดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลอันเป็น
เท็จ

๘. กรณีผู้ค้าประกันไม่ได้รับแจ้งถึงสิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการดำเนินการเสร็จสิ้นที่เกิดขึ้นจากข้อมูลอัน
เป็นเท็จภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำการศุลกากรต้นทางยอมรับใบขนสินค้าผ่านแดน ผู้ค้าประกัน
จะหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้ทั้งปวงที่เกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนนั้น ไม่ว่าในกรณีใดๆ

๙. ผู้ค้าประกันต้องชำระเงินตามที่เรียกร้องภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเรียกร้องเป็น
หนังสือ เงินจำนวนที่ชำระดังกล่าวต้องถูกจ่ายคืนแก่ผู้ค้าประกันภายในเวลาหนึ่งปีนับถัดจากวันที่ผู้ค้า
ประกันจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว หากเป็นที่พอใจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เรียกร้องว่าไม่มีการกระทำ
ที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นเกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนดังกล่าว

ข้อ ๑๔

การยกเลิกและการเพิกถอนการวางประกัน

๑. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันจะต้องเพิกถอนการรับรองหลักประกันหรือการอนุญาตให้
ยกเว้นการวางประกันของตัวการ หากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเวลาที่มีการออกเอกสารไม่ได้รับการ
ปฏิบัติให้ครบถ้วน และให้การเพิกถอนดังกล่าวมีผลบังคับทันที

๒. ผู้ค้าประกันอาจยกเลิกการวางประกันของตนในเวลาใดก็ได้ การยกเลิกจะมีผลบังคับเมื่อครบกำหนดสิบสี่วันนับแต่วันที่แจ้งการตัดสินใจเป็นลายลักษณ์อักษรต่อสำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกัน
๓. การเพิกถอนหรือการยกเลิก ต้องไม่มีผลกระทบต่อข้อผูกพันใดๆ ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการขนส่งผ่านแดนที่เริ่มขึ้นก่อนวันที่การเพิกถอนหรือการยกเลิกมีผลบังคับ
๔. นับแต่วันที่การเพิกถอนหรือการยกเลิกมีผลบังคับ หนังสือรับรองใดๆ ที่ออกไปก่อนวันดังกล่าวต้องไม่มีผลบังคับต่อการขนส่งสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และตัวการต้องคืนหนังสือรับรองใดๆ ที่ตนครอบครองอยู่ให้แก่สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันโดยไม่ชักช้า
๕. สำนักงานกำกับดูแลการวางหลักประกันที่เกี่ยวข้องต้องแจ้งต่อแต่ละประเทศภาคีเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ ตามวรรคหนึ่ง

ตอนที่ ๔

ผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๕

หลักเกณฑ์ทั่วไป

๑. เพื่อจะได้สิทธิเป็นผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาตและใช้พิธีการที่เรียบง่าย เจื่อนไขทั่วไปดังต่อไปนี้ ต้องได้รับการปฏิบัติ

ผู้ยื่นคำขอ

(เอ) ต้องมีสถานที่ทำการจดทะเบียน สำนักงานใหญ่ หรือสถานประกอบธุรกิจถาวรที่ตั้งขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่มีการยื่นคำขออนุญาต และ

(บี) ต้องใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนเป็นประจำ หรือ แสดงให้เห็นความตั้งใจที่จะใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนเป็นประจำ หากเป็นกรณีที่ยื่นคำขออนุญาตเป็นครั้งแรก

๒. เพื่อที่จะมั่นใจว่าการบริหารจัดการพิธีการที่เรียบง่ายมีความเหมาะสม การอนุญาตอาจให้ได้ในกรณีที่บุคคลที่เกี่ยวข้องเก็บรักษาข้อมูลซึ่งทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถกำกับดูแลการปฏิบัติพิธีการได้และดำเนินการควบคุมดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ในการพิจารณาคำขอ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องคำนึงถึงการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายภาษีในระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมา

ข้อ ๑๖

การยื่นคำขอและการวินิจฉัยสำหรับผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาต

๑. การยื่นคำขอเพื่อเป็นผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาตต้องทำเป็นหนังสือตามรูปแบบที่ประเทศภาคีทั้งหลายที่ได้ตกลงกัน และจะต้องลงนามและลงวันที่ คำขอนี้จะต้องระบุพิธีการที่เรียบง่ายทั้งหมดตามที่ผู้ประกอบการได้ยื่นขอ

๒. บุคคลผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาตและขอปฏิบัติพิธีการที่เรียบง่ายจะต้องรับผิดชอบต่อ

(เอ) ความถูกต้องของข้อมูลที่ให้ และ

(บี) ความแท้จริงของเอกสารประกอบ

การอนุญาตที่ได้ออกให้จากข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือบิดเบือน ต้องถูกเพิกถอนโดยให้มีผลทันที

๓. คำขอต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเศภาคีทั้งหลายที่ผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตั้งอยู่ในอาณาเขตประเทศภาคีทั้งหลายมากกว่าหนึ่งประเทศ ต้องไม่มีข้อห้ามให้ผู้ยื่นคำขอในอาณาเขตของแต่ละประเทศภาคีเหล่านั้น หากผู้ยื่นคำขอมีความประสงค์เช่นนั้น

๔. การอนุญาตและการปฏิเสธการยื่นคำขอให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันของประเทศภาคีทั้งหลาย

๕. การปฏิเสธคำขอดำเนินพิธีการที่เรียบง่าย ทั้งหมด หรือเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือหลายเรื่องที่มีการยื่นขอไว้ ต้องทำเป็นหนังสือและระบุเหตุผลแห่งการปฏิเสธนั้น

๖. หากคำขอมีข้อมูลที่เพียงพอ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องให้คำวินิจฉัยคำขอ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

๗. ให้มีการแจ้งคำวินิจฉัยต่อประเทศภาคีทั้งหลายอื่นๆ และคำวินิจฉัยนั้นจะต้องได้รับการทบทวนโดยประเทศภาคีทั้งหลายอื่นๆ พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งคำวินิจฉัย โดยคำวินิจฉัยนั้นอาจถูกเปลี่ยนแปลงหรือคงไว้

ข้อ ๑๗

การอนุญาต

๑. หลังจากคำขอของตัวการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๕ ของภาคผนวกนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาต ในการใช้พิธีการที่เรียบง่ายในเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ดังนี้

(เอ) การใช้หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง

(บี) การยกเว้นจากข้อกำหนดที่จะต้องนำสินค้าและยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง

(ซี) การใช้ดวงตราประทับแบบพิเศษที่ได้รับอนุมัติ และ

(ดี) การใช้พิธีการที่เรียบง่ายอื่นๆซึ่งกำหนดโดยประเทศภาคีทั้งหลาย

๒. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การอนุญาตให้ใช้พิธีการที่เรียบง่ายที่กำหนดในอนุวรรคหนึ่ง (เอ) ต้องใช้ในอาณาเขตของประเทศภาคีทั้งหมด พิธีการที่เรียบง่ายในอนุวรรคหนึ่ง (บี) และ หนึ่ง (ซี) จะใช้สำหรับการขนส่งผ่านแดนที่เริ่มต้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่ให้การอนุญาตเท่านั้น

๓. ต้นฉบับหนังสืออนุญาตที่มีการลงนามและลงวันที่และสำเนาหนึ่งฉบับหรือหลายฉบับ ต้องมอบให้แก่ผู้ได้รับอนุญาต

๔. การอนุญาตให้มีผลบังคับนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต และต้องกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ปฏิบัติพิธีการที่เรียบง่ายด้วย

ข้อ ๑๘

การแก้ไข การสละสิทธิ หรือการเพิกถอนการอนุญาต

๑. ผู้ได้รับอนุญาตต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ถึงปัจจัยใดๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังจากการอนุญาตซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์หรือเนื้อหาของการอนุญาตดังกล่าว

๒. พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเพิกถอนหรือแก้ไขการอนุญาต ในกรณี

(เอ) ผู้ได้รับอนุญาตแสดงความประสงค์ที่จะสละซึ่งการได้รับอนุญาตนั้น

(บี) ข้อความหนึ่งหรือหลายข้อความที่ได้ทำขึ้นในเวลาที่อนุญาต ไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป

(ซี) ปัจจัยที่เกิดขึ้นภายหลังจากการอนุญาตส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการต่อไป หรือเนื้อหาของ การอนุญาต หรือ

(ดี) ผู้ได้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามข้อผูกพันของตนในฐานะผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาต

๓. นอกจากกรณีสละสิทธิโดยสมัครใจ ผู้ได้รับอนุญาตต้องได้รับแจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุผลในการแก้ไข หรือเพิกถอนการอนุญาต

๔. การเพิกถอนหรือการแก้ไขการอนุญาต มีผลบังคับนับแต่วันที่กำหนดไว้ในหนังสือแจ้ง

ตอนที่ ๕

พิธีการที่เรียบง่าย

ข้อ ๑๙

ข้อยกเว้นจากการนำสินค้ามาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง

๑. ตัวการที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาตรวมทั้งได้สิทธิใช้หลักประกันการเดินทางหลายครั้ง อาจได้รับอนุญาตให้ดำเนินการขนส่งผ่านแดน โดยไม่ต้องนำสินค้าและใบขนสินค้าผ่านแดนสำหรับสินค้านั้นมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง การยกเว้นดังกล่าว ให้ใช้กับยานพาหนะที่ขนส่งสินค้านั้นด้วย

๒. การอำนวยความสะดวกเช่นนี้จะให้ได้ก็ต่อเมื่อตัวการได้ยื่นใบขนสินค้าผ่านแดน และได้ประสานงานกับที่ทำการศุลกากรต้นทางโดยทางอิเล็กทรอนิกส์

๓. ใบขนสินค้าผ่านแดนต้องยื่นต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางก่อนการตรวจปล่อยสินค้า

๔. ในการอนุญาตจะต้องกำหนดระยะเวลาสำหรับที่ทำการศุลกากรต้นทางซึ่งประสงค์จะตรวจสอบสินค้า หลังจากสิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว สินค้าจะถูกตรวจปล่อยโดยอัตโนมัติ

๕. การอนุญาตดังกล่าวต้องระบุถึง

(เอ) ที่ทำการศุลกากรต้นทางแห่งใดแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งที่จะรับผิดชอบต่อการขนส่งผ่านแดนที่จะเกิดขึ้น

(บี) ตัวการต้องแจ้งต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางซึ่งวิธีการและเวลา เพื่อการควบคุมใดๆ ตามที่จำเป็นก่อนที่จะส่งสินค้านั้นไป และ

(ซี) มาตรการที่ต้องกระทำเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าสินค้านั้นพร้อมจะได้รับการตรวจสอบ รวมถึงการใช้ดวงตราประทับชนิดพิเศษที่สามารถประทับได้โดยตัวการ

ข้อ ๒๐

ดวงตราประทับชนิดพิเศษที่ได้รับอนุญาต

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่อาจอนุญาตให้ตัวการใช้ดวงตราประทับชนิดพิเศษกับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งหรือกับหีบห่อ หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบดวงตราประทับดังกล่าวที่มีลักษณะตามที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย

๒. ตัวการต้องใส่หมายเลขดวงตราประทับลงในช่องที่กำหนดในใบขนสินค้าผ่านแดน

๓. ตัวการจะต้องประทับดวงตราไม่ช้ากว่าเวลาที่สินค้านั้นได้รับการตรวจปล่อย

ข้อ ๒๑

การยกเว้นการลงลายมือชื่อเป็นลายลักษณ์อักษร

ตัวการอาจได้รับอนุญาตให้ใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใดในการรับรองความแท้จริงของใบขนสินค้าผ่านแดนซึ่งจัดทำโดยระบบประมวลผลอัตโนมัติหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์

ตอนที่ ๖

การขนส่งผ่านแดนและการปฏิบัติพิธีการ

ข้อ ๒๒

ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งและใบขนสินค้า

๑. ใบขนสินค้าผ่านแดนแต่ละฉบับจะต้องประกอบด้วยสินค้าที่ถูกบรรทุกบนยานพาหนะหนึ่งเพื่อขนส่งจากที่ทำการศุลกากรต้นทางหนึ่งไปยังที่ทำการศุลกากรปลายทางอีกแห่งหนึ่งเท่านั้น

๒. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อนี้คำว่า ยานพาหนะหนึ่ง ให้อ้างถึง

(เอ) ยานพาหนะทางบกซึ่งเชื่อมต่อดัวยรถพ่วงหรือกึ่งรถพ่วง และ

(บี) ตู้สินค้าซึ่งบรรทุกบนยานพาหนะตามที่กำหนดในอนุวรรคสอง (เอ)

๓. ยานพาหนะหนึ่งอาจใช้บรรทุกสินค้า ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทางมากกว่าหนึ่งแห่ง และขนส่งสินค้าลง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทางมากกว่าหนึ่งแห่ง

ข้อ ๒๓

ใบขนสินค้าผ่านแดน

๑. ใบขนสินค้าผ่านแดนจะต้องยื่นต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางโดยวิธีการประมวลผลข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

๒. ใบขนสินค้าผ่านแดนที่ได้ยื่นทางอิเล็กทรอนิกส์โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลมาตรฐาน ต้องเป็นไปตามโครงสร้างและรายละเอียดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะตามที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย

๓. ในกรณีเช่นนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมั่นใจว่าข้อมูลผ่านแดนนั้นได้ถูกแลกเปลี่ยนระหว่างที่ทำการศุลกากรต้นทาง ที่ทำการศุลกากรผ่านแดน และที่ทำการศุลกากรปลายทางที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๔. ใบขนสินค้าผ่านแดนต้องมีการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือรับรองความแท้จริงวิธีอื่น โดยตัวการหรือผู้แทนที่ได้รับอนุญาตซึ่งยอมผูกพันตนเข้ารับผิดชอบในเรื่อง

(เอ) ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้แสดงไว้ในใบขนสินค้า

(บี) ความแท้จริงของเอกสารแนบใดๆ และ

(ซี) การปฏิบัติตามหน้าที่เกี่ยวกับการใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

๕. ที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องยอมรับและลงทะเบียนใบขนสินค้าผ่านแดน ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า

(เอ) ใบขนสินค้าผ่านแดนมีข้อมูลที่จำเป็นครบถ้วน

(บี) ใบขนสินค้าผ่านแดนมีเอกสารที่จำเป็นประกอบโดยครบถ้วน และ

(ซี) สินค้าที่สำแดงในใบขนสินค้าผ่านแดน ต้องถูกนำมาแสดงต่อศุลกากร หากได้รับการร้องขอ

๖. กรณีที่ตัวการได้รับอนุญาตให้ดำเนินการขนส่งผ่านแดนโดยไม่ต้องนำสินค้ามาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง เมื่อมีการร้องขอตัวการจะต้องแสดงข้อมูลรายละเอียดของเส้นทางที่กำหนด ช่วงเวลาที่สินค้านั้นต้องนำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง และมาตรการที่ระบุว่าจะนำไปใช้ ในช่องที่

กำหนดของใบขนสินค้าผ่านแดน ไม่ช้ากว่าเวลาที่รับบรรจุสินค้านั้น และข้อความต่อไปนี้ต้องพิมพ์ลงในเอกสารประกอบการผ่านแดน

ภาษาอังกฤษ – “ผู้ประกอบการผ่านแดนที่ได้รับอนุญาต – การยกเว้นการแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง”

๗. กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศต้นทางตรวจสอบปริมาณสินค้าก่อนการออกเดินทาง พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นต้องบันทึกข้อเท็จจริงลงในช่องที่กำหนดของเอกสารประกอบการผ่านแดน และต้องปรับปรุงข้อมูลในระบบให้เป็นไปตามนั้น

๘. ด้วยอนุมัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง ตัวการอาจแก้ไขรายการหนึ่งหรือหลายรายการในใบขนสินค้าผ่านแดน ภายหลังจากพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับใบขนสินค้าดังกล่าวแล้ว การแก้ไขจะต้องไม่มีผลกระทบต่อลักษณะ ประเภท หรือคำอธิบายอย่างเป็นทางการของสินค้านั้น

๙. ไม่อนุญาตให้มีการแก้ไขในกรณีที่คำร้องขอได้ทำภายหลังจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง ได้

(เอ) แจ้งแก่ตัวการว่าตนประสงค์จะตรวจสอบสินค้า

(บี) พบว่ารายการที่มีปัญหานั้นไม่ถูกต้อง และ

(ซี) ตรวจสอบปล่อยสินค้าแล้ว

ข้อ ๒๔

เอกสารประกอบการผ่านแดน

๑. ในกรณีที่ใบขนสินค้าผ่านแดนผ่านพิธีการ ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทางโดยระบบคอมพิวเตอร์ หน่วยงานดังกล่าวต้องเก็บรักษาใบขนสินค้าไว้และอนุญาตให้ปล่อยสินค้านั้นโดยออกเอกสารประกอบการผ่านแดนซึ่งเป็นไปตามรูปแบบที่ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลายให้แก่ตัวการ

๒. ในกรณีที่เห็นสมควร เอกสารประกอบการผ่านแดนต้องประกอบด้วยบัญชีรายการสินค้าซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของเอกสารดังกล่าว และต้องมีรูปแบบตามที่ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย

๓. เอกสารประกอบการผ่านแดนอาจถูกพิมพ์จากสถานประกอบการของตัวการหรือระบบคอมพิวเตอร์ที่ได้รับอนุญาตอื่นใด ภายหลังจากที่ทำการศุลกากรต้นทางได้รับรองใบขนสินค้าผ่านแดนนั้นแล้ว

ข้อ ๒๕

การปฏิบัติพิธีการ ณ ที่ทำการศุลกากรต้นทาง

๑. ยานพาหนะทางบก รถพ่วง และภาชนะสำหรับบรรจุสินค้าพร้อมสินค้า รวมทั้งเอกสารประกอบการผ่านแดนต้องถูกนำมาแสดงต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องขอ ทั้งนี้ ที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องดำเนินการมาตรการใดๆตามที่จำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าใบขนสินค้าผ่านแดนมีความถูกต้อง และเพื่อประทับดวงตราของศุลกากร หรือเพื่อตรวจสอบดวงตราประทับชนิดพิเศษ

๒. เว้นแต่มีข้อยกเว้นเป็นอย่างอื่น การตรวจสอบปล่อยสินค้าที่ขนส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน จะถูกปฏิเสธ หากไม่สามารถประทับดวงตราให้เป็นไปตามข้อ ๓ ของภาคผนวกนี้

๓. ดวงตราต้องไม่ถูกทำลายโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๔. ในกรณีที่ทำการศุลกากรต้นทางกำหนดเส้นทางการขนส่ง จะต้องคำนึงถึงเส้นทางที่ประหยัดค่าใช้จ่าย และข้อมูลต่างๆ ที่ตัวการได้ให้ไว้ ตลอดจนถึงแจ้งให้ตัวการทราบเส้นทางที่กำหนดดังกล่าว โดยจะต้องพิมพ์ลงในเอกสารประกอบการผ่านแดนตามที่ร้องขอ

๕. ที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดสำหรับการขนส่งผ่านแดนที่สมบูรณ์ โดยการแสดงสินค้า ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง การกระทำเช่นนี้ควรคำนึงถึงเส้นทาง กฎหมายว่าด้วยการขนส่งในปัจจุบัน และข้อมูลที่ตัวการได้ให้ไว้ด้วย

๖. ระยะเวลาที่กำหนดโดยที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องมีผลผูกพันพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีทั้งหลายที่การขนส่งผ่านแดนได้ผ่านอาณาเขตประเทศของตน

๗. ในกรณีที่สินค้าได้นำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทางภายหลังจากสิ้นสุดเวลาที่กำหนดไว้ แต่ความผิดพลาดนี้มิได้มีสาเหตุมาจากผู้ขนส่งหรือตัวการ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าตัวการได้ปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดแล้ว

ข้อ ๒๖

การปฏิบัติพิธีการระหว่างการขนส่งผ่านแดน

๑. เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสินค้าและเอกสารประกอบการผ่านแดน รวมทั้งบัญชีรายการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอกสารดังกล่าว ต้องถูกนำมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการศุลกากรผ่านแดน และที่ทำการศุลกากรปลายทาง

๒. ตามหลักทั่วไป ที่ทำการศุลกากรผ่านแดนของแต่ละประเทศภาคีทั้งหลาย ต้องยอมรับดวงตราประทับศุลกากรของประเทศภาคีอื่นๆ หรือดวงตราประทับพิเศษอื่นที่ได้รับอนุญาต หากว่าดวงตรานั้นอยู่ในสภาพสมบูรณ์ ดวงตราที่ได้มีการยอมรับแล้วนั้นต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายในอาณาเขตของประเทศภาคีนั้น เช่นเดียวกับที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของประเทศตน

๓. ในกรณีที่มีพฤติการณ์พิเศษ พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคี อาจกำหนดให้มีการติดตามยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งในอาณาเขตของประเทศตน ค่าภาระติดพันต่างๆ ที่เป็นค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองจะต้องเหมาะสมกับบริการที่จัดให้

๔. พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กำหนดให้มีการตรวจสอบยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งในระหว่างเส้นทาง

๕. แม้ว่ามิบบทบัญญัติในข้อ ๓ วรรคหก ของพิธีสาร ๗ ถ้าข้อกำหนดในการควบคุมทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งและสินค้าที่ได้บรรจุในยานพาหนะดังกล่าวในช่วงเวลาที่เดินทางหรือในเวลาที่อยู่ ณ ที่ทำการศุลกากรผ่านแดน พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องบันทึกรายละเอียดของการควบคุมที่ได้ดำเนินการและจำนวนดวงตราประทับที่ได้ประทับใหม่ ลงในช่องที่กำหนดของเอกสารประกอบการผ่านแดน และต้องปรับปรุงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๒๗

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการผ่านแดน

๑. ในกรณีที่กำหนดต่อไปนี้ ผู้ขนส่งต้องทำการบันทึกการที่จำเป็นในเอกสารประกอบการผ่านแดน และแสดงเอกสารนั้นพร้อมกับสินค้าและเอกสารผ่านแดนที่เกี่ยวข้องอื่นใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้นอยู่ในอาณาเขต

(เอ) ถ้าเส้นทางขนส่งที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดได้เปลี่ยนแปลงไป

(บี) ถ้าดวงตราประทับถูกทำลายในช่วงเวลาของการขนส่งผ่านแดน เนื่องจากเหตุที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ขนส่ง

(ซี) ถ้าสินค้าถูกเปลี่ยนถ่ายไปยังยานพาหนะอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เนื่องจากเหตุที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ขนส่ง

(ดี) ในกรณีที่มีอันตรายที่ใกล้จะถึงอันจำเป็นต้องขนส่งสินค้าบางส่วนหรือทั้งหมดลงจากยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งทันที และ

(อี) ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใดๆหรืออุบัติเหตุ ที่มีผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตัวการหรือผู้ขนส่ง

๒. ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขนส่งผ่านแดนที่เกี่ยวข้องอาจกระทำต่อไปได้ในเส้นทางปกติ พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นต้องลงนามรับรองในช่องที่กำหนดของเอกสารประกอบการผ่านแดน และปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามนั้น

๓. ในกรณีที่มีเหตุผลตามสมควร สินค้าอาจถูกขนส่งผ่านที่ทำการศุลกากรผ่านแดนอื่น นอกจากที่ทำการศุลกากรที่ได้แจ้งไว้ต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางและระบุไว้ในใบขนสินค้านั้น ที่ทำการศุลกากรดังกล่าวจะต้องแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ที่ทำการศุลกากรผ่านแดนที่ได้กำหนดไว้แต่เดิมทราบ

ข้อ ๒๘

การสิ้นสุดการขนส่งผ่านแดน

๑. การนำสินค้าและเอกสารการผ่านแดนที่เกี่ยวข้องมาแสดงต่อที่ทำการศุลกากรปลายทาง ให้ถือว่าเป็นการสิ้นสุดการขนส่งผ่านแดน

๒. ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องบันทึกเอกสารที่นำมาแสดงและวันที่มาถึง และลงรายละเอียดของการควบคุมที่ได้ดำเนินการไว้ในเอกสารประกอบการผ่านแดน และปรับปรุงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามนั้น

๓. ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องแจ้งต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางและที่ทำการศุลกากรผ่านแดน ว่าการขนส่งผ่านแดนได้สิ้นสุดลงแล้วโดยการส่งข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ”

๔. การขนส่งผ่านแดนอาจสิ้นสุดลง ณ ที่ทำการหนึ่งภายในประเทศปลายทาง นอกจากที่ทำการที่ระบุในใบขนสินค้าผ่านแดน ที่ทำการนั้นซึ่งกลายเป็นที่ทำการศุลกากรปลายทาง ต้องแจ้งต่อที่ทำการศุลกากรปลายทางเดิมและที่ทำการศุลกากรต้นทางด้วย

ข้อ ๒๙

การได้รับแจ้งการสิ้นสุดการผ่านแดน

๑. เมื่อตัวการหรือผู้ขนส่งร้องขอ เพื่อให้ออกหลักฐานเพิ่มเติมว่าการขนส่งผ่านแดนที่ได้สิ้นสุดลงอย่างถูกต้องแล้ว ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องลงนามรับรองตามสมควรในเอกสารประกอบการผ่านแดน

๒. ผู้ขนส่งผ่านแดนต้องเก็บเอกสารประกอบการผ่านแดนที่ได้มีการลงนามรับรองไว้เพื่อการพิสูจน์ในทางเอกสาร

ข้อ ๓๐

การเสร็จสิ้นการขนส่งผ่านแดน

๑. การควบคุมสินค้าและการบันทึกในส่วนที่เกี่ยวข้องในสารบบของที่ทำการศุลกากรปลายทาง ถือว่าเป็นการเสร็จสิ้นการขนส่งผ่านแดน

๒. การเสร็จสิ้นของการขนส่งผ่านแดนต้องได้รับการรับรองจากที่ทำการศุลกากรปลายทางโดยไม่ชักช้า การเสร็จสิ้นอาจมีข้อสงวนหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่การเสร็จสิ้นนั้นมีการรับรองโดยมีข้อสงวน การเสร็จสิ้นดังกล่าวจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งผ่านแดนนั่นเอง

๓. ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องแจ้งต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางว่าพิธีการขนส่งผ่านแดนได้เสร็จสิ้นลงแล้วโดยการส่งข้อความ “ผลการควบคุม” (control results)

๔. ในกรณีที่สินค้าถูกส่งภายใต้พิธีการศุลกากรหรือระบบควบคุมทางศุลกากรอื่น สิ่งผิดปกติทั้งปวงที่อาจเกิดขึ้นภายใต้พิธีการศุลกากรหรือระบบควบคุมทางศุลกากรอื่นนั้นจะไม่ก่อให้เกิดความรับผิดชอบแก่ผู้ค้าประกันการขนส่งผ่านแดน

ข้อ ๓๑

การล้างการขนส่งผ่านแดน

ที่ทำการศุลกากรต้นทางจะล้างการดำเนินการผ่านแดน เมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างใบขนสินค้าผ่านแดนที่ได้ยื่นต่อที่ทำการศุลกากรต้นทางและข้อมูลที่ได้จากที่ทำการศุลกากรปลายทาง ว่าพิธีการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นลงอย่างถูกต้องแล้ว

ข้อ ๓๒

การปฏิบัติพิธีการแบบเดิม

๑. การปฏิบัติพิธีการแบบเดิมที่กำหนดในข้อนี้ เป็นการปฏิบัติพิธีการที่อนุญาตให้มีการยื่นและการควบคุมใบขนสินค้าผ่านแดน ตลอดจนการติดตามการขนส่งผ่านแดน โดยใช้เอกสารที่เป็นกระดาษ เมื่อไม่สามารถปฏิบัติพิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาตรฐานทั้งหมดหรือบางส่วนได้ เนื่องจากระบบคอมพิวเตอร์ไม่ทำงาน

๒. การปฏิบัติพิธีการแบบเดิมจะถูกนำมาใช้

(เอ) ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ทำงาน

(บี) ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์ของตัวการไม่ทำงาน หรือ

(ซี) ในกรณีที่เครือข่ายทั้งหมดหรือบางส่วนระหว่างตัวการและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ทำงาน

๓. ในกรณีที่ระบุไว้ข้างต้นในวรรคสอง สินค้าอาจถูกส่งภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนโดยใช้ใบขนสินค้าผ่านแดนที่เป็นกระดาษ ซึ่งจัดทำในรูปแบบมาตรฐานตามที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลายและเป็นไปตามพิธีการที่ได้ตกลงกันระหว่างประเทศภาคีทั้งหลาย

๔. ในกรณีที่ระบบคอมพิวเตอร์ระหว่างที่ทำการศุลกากรต้นทางและที่ทำการศุลกากรปลายทาง และ/หรือ ระบบคอมพิวเตอร์ของที่ทำการศุลกากรผ่านแดนแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งไม่ทำงาน ต้องมีการจัดทำสำเนาเอกสารประกอบการผ่านแดนเพิ่มเติมอีกหนึ่งฉบับให้แก่ที่ทำการศุลกากรที่มีปัญหาเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์

๕. ผู้ขนส่งจะต้องแสดงเอกสารประกอบการผ่านแดนและสำเนาอีกหนึ่งฉบับต่อที่ทำการศุลกากรแต่ละแห่ง สำเนานี้จะถูกเก็บไว้ ณ ที่ทำการศุลกากรที่ดำเนินพิธีการ สำหรับต้นฉบับเอกสารประกอบการผ่านแดนจะถูกประทับตราและส่งคืนให้แก่ผู้ขนส่ง

๖. ตัวการและที่ทำการศุลกากรต้นทาง ที่ทำการศุลกากรผ่านแดน และที่ทำการศุลกากรปลายทาง ต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยเร็วเท่าที่สามารถกระทำได้

ตอนที่ ๗

การปฏิบัติพิธีการหลังการผ่านแดน

ข้อ ๓๓

พิธีการเพื่อการตรวจสอบว่าการดำเนินการผ่านแดนเสร็จสิ้นลงอย่างถูกต้อง

๑. ที่ทำการศุลกากรต้นทางต้องเริ่มตรวจสอบโดยพลัน ในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวไม่ได้รับข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” (arrival advice) ภายในเวลาสองวันนับแต่เวลาที่สินค้านั้นต้องนำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง หรือไม่ได้รับข้อความ “ผลการควบคุม” (control results) ภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ”

๒. พิธีการตรวจสอบนี้ต้องเริ่มขึ้นเพื่อรับข้อมูลที่จำเป็นเพื่อล้างการขนส่งผ่านแดน หรือในกรณีที่ไม่มีอาจ

- (เอ) ทราบว่ามีหนี้ทางศุลกากรเกิดขึ้นหรือไม่
- (บี) ระบุถึงความเป็นลูกหนี้ และ
- (ซี) กำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งจะรับผิดชอบต่อการรับชำระหนี้

๓. ในกรณีที่ทำการศุลกากรต้นทางได้รับข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” (Arrival Advice) แต่ไม่ได้รับข้อความ “ผลการควบคุม” หน่วยงานดังกล่าวต้องเริ่มกระบวนการตรวจสอบโดยส่งคำขอไปยังที่ทำการศุลกากรปลายทางเพื่อให้ส่งข้อความ “ผลการควบคุม”

๔. หากที่ทำการศุลกากรต้นทางไม่ได้รับข้อมูล “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” หน่วยงานดังกล่าวต้องเริ่มกระบวนการตรวจสอบโดยส่งคำขอไปยังที่ทำการศุลกากรปลายทาง เพื่อให้ยืนยันว่าสินค้านั้นไม่ได้ถูกนำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง และที่ทำการศุลกากรปลายทางจะต้องตอบกลับภายในเจ็ดวัน

๕. ในกรณีที่การตรวจสอบตามที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ได้รับหลักฐานอันเป็นที่พอใจว่าการขนส่งผ่านแดนได้เสร็จสิ้นอย่างถูกต้องแล้ว ให้นำการปฏิบัติพิธีการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔ ของภาคผนวกนี้มาใช้บังคับต่อไป

ข้อ ๓๔

การแจ้งต่อตัวการและทางเลือกในการตรวจสอบการเสร็จสิ้นการดำเนินการผ่านแดน

๑. หากที่ทำการศุลกากรต้นทางได้เริ่มตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๓๓ ของภาคผนวกนี้ และยังไม่ได้รับการยืนยันการเสร็จสิ้นการขนส่งผ่านแดนภายในเวลาที่กำหนด หน่วยงานดังกล่าวจะต้องแจ้งต่อตัวการเพื่อขอให้ตัวการยื่นหลักฐานเพื่อแสดงว่าพิธีการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นอย่างถูกต้องแล้ว ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอบถาม

๒. หลักฐานตามที่อ้างถึงในวรรคหนึ่ง อาจอยู่ในรูปแบบของเอกสารที่รับรองโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศปลายทางที่พิสูจน์ว่าสินค้านั้นได้นำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทางแล้ว

๓. การขนส่งผ่านแดนถือว่าเสร็จสิ้นลง เมื่อตัวการแสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าสินค้านั้นได้เข้าสู่พิธีการศุลกากรในประเทศปลายทางแล้ว

๔. ในกรณีที่ตัวการแสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจว่าการขนส่งผ่านแดนได้เสร็จสิ้นอย่างถูกต้องแล้วภายใต้การควบคุมทางศุลกากร ที่ทำการศุลกากรต้นทางอาจแจ้งการขนส่งผ่านแดนได้ แม้ว่าสินค้านั้นไม่ได้นำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทางเดิม โดยต้องแจ้งให้ที่ทำการศุลกากรปลายทางเดิมทราบภายในหกวัน

๕. ในกรณีที่การตรวจสอบของที่ทำการศุลกากรต้นทางพิสูจน์ได้ในตัวเองว่าการขนส่งผ่านแดนได้เสร็จสิ้นอย่างถูกต้องแล้วภายใต้การควบคุมทางศุลกากร หน่วยงานดังกล่าวต้องแจ้งให้ตัวการและที่ทำการศุลกากรปลายทางเดิมทราบด้วย

ข้อ ๓๕

หนี้ศุลกากรและการชำระหนี้

๑. หนี้ศุลกากรตามความหมายของข้อ ๑ อนุวรรค (ดี) ของพิธีสาร ๗ อาจเกิดขึ้น

(เอ) โดยการเคลื่อนย้ายสินค้าออกจากพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(บี) ในกรณีที่สินค้านั้นได้ถูกเคลื่อนย้ายโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่มีการปฏิบัติไม่ถูกต้องอันเกิดขึ้นจากการใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน หรือมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการส่งสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

๒. สิทธิของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะเรียกร้องให้ชำระหนี้ศุลกากรนั้น จะถูกกำหนด

(เอ) โดยสถานที่ซึ่งเกิดสิ่งผิดปกติก่อนก่อให้เกิดหนี้ หรือ

(บี) เมื่อไม่สามารถระบุได้ว่าสิ่งผิดปกติก่อขึ้นในอาณาเขตใด ให้ถือว่าสิ่งผิดปกติก่อขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีที่พบสิ่งผิดปกติดังกล่าว

๓. ตัวการจะต้องเป็นลูกหนี้ขั้นต้นซึ่งรับผิดชอบในหนี้ศุลกากร สำหรับผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบลูกหนี้ร่วมสำหรับหนี้ศุลกากรนั้น

๔. บุคคลต่อไปนี้ต้องรับผิดชอบในหนี้ศุลกากรด้วย

(เอ) บุคคลผู้ซึ่งเคลื่อนย้ายสินค้าออกจากพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(บี) บุคคลใดๆซึ่งมีส่วนร่วมในการเคลื่อนย้ายสินค้านั้น และบุคคลซึ่งรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้านั้นได้เคลื่อนย้ายออกจากพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และ

(ซี) บุคคลใดๆซึ่งได้มาหรือยึดถือสินค้าดังกล่าวไว้ และบุคคลซึ่งรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ในเวลาที่ได้มาหรือได้รับสินค้าซึ่งถูกเคลื่อนย้ายออกจากพิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

แม้ว่าความรับผิดในหนี้ศุลกากรของบุคคลดังกล่าวข้างต้น จะไม่ทำให้ตัวการหรือผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดดังกล่าวก็ตาม การชำระหนี้ศุลกากรโดยบุคคลผู้รับผิดชอบดังกล่าวจะปลดเปลื้องความรับผิดบางส่วนหรือทั้งหมดของตัวการ และ/หรือ ผู้ค้าประกัน แล้วแต่กรณี

๕. หนี้สุทธการเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนจะไม่เกิดขึ้น หากบุคคลที่เกี่ยวข้องพิสูจน์ได้ว่าการมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบังคับเนื่องมาจากสินค้านั้นถูกทำลายหรือสูญหายโดยไม่อาจนำมาใช้ได้ ซึ่งการทำลายหรือการสูญหายนั้นเกิดจากลักษณะของสินค้านั้น เหตุสุดวิสัย หรือผลของการอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ สินค้าจะถือว่าเสียหายโดยไม่อาจนำมาใช้ได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองว่าสินค้านั้นใช้การไม่ได้โดยมีสิทธิเรียกร้องความเสียหาย

๖. ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสินค้านั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ซึ่งเป็นผลมาจากลักษณะของสินค้า เหตุสุดวิสัย หรือผลของการอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่หนี้สุทธการยังคงมีอยู่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องคำนวณหนี้ดังกล่าวโดยพิจารณาถึงชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก และราคา ศุลกากรของสินค้านั้นในเวลาที่หนี้ขึ้นถึงกำหนดชำระ

ข้อ ๓๖

ความช่วยเหลือทางบริหาร – บทบัญญัติทั่วไป

๑. ประเทศภาคีทั้งหลายต้องให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อกำหนดสถานะของการขนส่งผ่านแดน และเพื่อการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องที่เกิดจากสิ่งผิดปกติที่ไม่อาจแก้ไขได้

๒. ขอบเขตของความช่วยเหลือที่ให้อาจอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเป็นไปตามกฎหมายภายใน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่กระทบต่อกฎหมายภายในเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลหรือข้อจำกัดทางกฎหมายในการส่งผ่านข้อมูล

๓. ข้อมูลทั้งหมดที่ให้เกี่ยวกับการตรวจสอบการขนส่งผ่านแดนอาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไขสถานะของการขนส่งผ่านแดนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และเพื่อติดตามสิทธิเรียกร้องที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสิ่งผิดปกติใดๆในพิธีการผ่านแดนนั้น

๔. พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีทั้งหลายที่เกี่ยวข้องต้องให้รายละเอียดที่จำเป็นซึ่งกันและกันเพื่อระบุถึงบุคคลที่รับผิดชอบในการขนส่งผ่านแดน ซึ่งรวมถึงบุคคลที่เป็น

- (เอ) ตัวการ
- (บี) ผู้ขนส่ง (หากมิใช่คนเดียวกับตัวการ)
- (ซี) ผู้ส่งสินค้า (หากมิใช่คนเดียวกับตัวการ)
- (ดี) ผู้รับสินค้า
- (อี) ผู้ค้าประกัน และ
- (เอฟ) ตัวแทนในประเทศของผู้ค้าประกัน

๕. การตรวจสอบทั้งปวงที่เกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดนครั้งหนึ่งจะอ้างถึง

- (เอ) เลขที่อ้างอิงของใบขนสินค้าผ่านแดน
- (บี) ข้อมูลอื่นๆเพื่อระบุถึงการขนส่งผ่านแดน และ

(ซี) เหตุผลที่จำเป็นต้องตรวจสอบ

๖. ในกรณีที่สงสัยว่าสิ่งผิดปกตินั้นเกิดโดยจงใจ การร้องขอข้อมูลอาจครอบคลุมไปถึงการใช้ระบบผ่านแดนโดยทั่วไปซึ่งได้ให้ไว้แก่ตัวการ

๗. ข้อมูลที่จัดทำและมอบให้แก่ประเทศภาคีอื่นนั้น อาจรวมถึงสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

(เอ) เอกสาร

(บี) รายงาน

(ซี) บันทึกข้อมูลการดำเนินการ และ

(ดี) ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิ่งผิดปกติและการฝ่าฝืนที่เกิดจากการใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน

๘. ในกรณีที่ปรากฏผลของการตรวจสอบโดยถือว่า ตัวการมีความรับผิดชอบในหนี้ศุลกากรตามที่ได้บัญญัติไว้ข้อ ๒ ของภาคผนวกนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ในประเทศภาคีที่ตัวการตั้งอยู่ ต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใช้สิทธิเรียกร้อง ในการแจ้งแก่ตัวการถึงความรับผิดชอบ

๙. คำร้องขอข้อมูลและความช่วยเหลือต้องทำขึ้นในรูปแบบมาตรฐานตามที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคีทั้งหลาย

๑๐. ไม่มีสิ่งใดในข้อเหล่านี้ ที่จะขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในประเทศที่ผ่านแดนจากการเริ่มพิธีการตรวจสอบ หากปรากฏว่าสิ่งผิดปกติดังเกิดขึ้นในอาณาเขตประเทศของตน

๑๑. ไม่มีสิ่งใดในข้อเหล่านี้ ที่จะขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้สิทธิเรียกร้อง เมื่อพิสูจน์ได้ว่าสิ่งผิดปกติใดๆ ที่ก่อให้เกิดหนี้ศุลกากรได้เกิดขึ้นในอาณาเขตประเทศของตน

๑๒. หากมีการร้องขอให้ดำเนินการติดตามตรวจสอบตามสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศปลายทาง และที่ทำการศุลกากรผ่านแดน จะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้า โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลานานที่สุดที่ได้กำหนดไว้

ข้อ ๓๗

ความช่วยเหลือทางบริหารสำหรับการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง

๑. ความข้อนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียกให้ชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวกับการขนส่งผ่านแดน ในกรณีที่สิทธิเรียกร้องนั้นเกิดขึ้นในอาณาเขตของประเทศภาคีนอกเหนือจากประเทศภาคีที่ตัวการตั้งอยู่

๒. การร้องขอความช่วยเหลือในการให้ชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องต้องระบุถึง

(เอ) ชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(บี) รายละเอียดการขนส่งผ่านแดนที่เกี่ยวข้อง

- (ซี) เหตุผลในการใช้สิทธิเรียกร้อง
- (ดี) จำนวนเงินที่เรียกร้อง และ
- (อี) ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่หน่วยงานที่ถูกร้องขอต้องการ

๓. หน่วยงานที่ถูกร้องขอต้องแจ้งให้ผู้ร้องขอทราบถึงการดำเนินการช่วยเหลือในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องที่ได้ดำเนินการไปแล้ว รวมทั้งผลการดำเนินการโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใดๆ ก็ตามจะต้องกระทำการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอ

๔. หน่วยงานที่ถูกร้องขอต้องแจ้งให้ผู้ร้องขอทราบถึงเหตุผลในการปฏิเสธความช่วยเหลือโดยพลันด้วย

๕. ผู้ที่ร้องขอไม่อาจยื่นคำร้องขอให้ชำระหนี้ หากการชำระหนี้ขึ้นอยู่กับอยู่ระหว่างการโต้แย้งตามกฎหมายภายในของประเทศตน

๖. หน่วยงานที่ถูกร้องขอต้องชะลอการกระทำใดๆ เพื่อการชำระหนี้ หากตัวการแสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจว่าสิทธิเรียกร้องนั้นอยู่ระหว่างการโต้แย้งในประเทศของผู้ร้องขอ ในกรณีเช่นนี้ หน่วยงานที่ถูกร้องขอต้องแจ้งให้ผู้ร้องขอทราบโดยพลัน

๗. ผู้ร้องขอต้องระบุถึงจำนวนเงินตามสิทธิเรียกร้องที่ต้องชำระ เป็นสกุลเงินทั้งของประเทศที่ผู้ร้องขอและประเทศที่หน่วยงานที่ถูกร้องขอตั้งอยู่ โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นอยู่ในวันที่ทำการร้องขอ

๘. ในสถานการณ์ปกติ ตัวการหรือผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ต้องส่งเงินที่ชำระหนี้ไปให้ผู้ร้องขอโดยตรง

๙. ในกรณีที่วางประกันเป็นเงิน หน่วยงานที่ถูกร้องขอจะต้องจัดส่งเงินที่ชำระให้แก่ผู้ร้องขอเป็นสกุลเงินของประเทศตน

๑๐. ในกรณีที่ตัวการไม่สามารถชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง ผู้ร้องขอต้องได้รับแจ้งเหตุดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้โดยผ่านทางตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งในประเทศของตน

ตอนที่ ๘

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

ข้อ ๓๘

ยานพาหนะและตู้สินค้าเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งผ่านแดน

๑. ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนทางบก ส่วนประกอบของยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนทางบก รวมทั้งรถพ่วง หรือตู้สินค้าที่บรรทุกสินค้า ต้องไม่ถูกแสดงเป็นสินค้าภายใต้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียน และไม่ต้องมีการเรียกประกันสำหรับสิ่งดังกล่าว

๒. บทบัญญัติในวรรคหนึ่ง ไม่ห้ามประเทศภาคีในการกำหนดให้มีการปฏิบัติพิธีการให้ครบถ้วน ณ ที่ทำการศุลกากรผ่านแดนหรือที่ทำการศุลกากรปลายทาง เพื่อให้แน่ใจว่ายานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนทางบก ส่วนประกอบของยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งผ่านแดนทางบก รวมทั้งรถพ่วง หรือตู้สินค้า นั้นจะส่งกลับออกไป

ข้อ ๓๙

ความผิดพลาดเล็กน้อย

๑. ประเทศภาคีทั้งหลายต้องเพิกเฉยต่อความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในเรื่องของระยะเวลาหรือเส้นทางที่กำหนด

๒. ความผิดพลาดเพียงเล็กน้อย เช่น ความผิดพลาดที่เกิดจากการพิมพ์ผิด ระหว่างรายละเอียดในเอกสารประกอบการผ่านแดนหรือใบขนสินค้าผ่านแดนและเนื้อหาที่เป็นจริงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั้น จะต้องไม่เป็นข้อเท็จจริงที่มีผลระงับการล้างการขนส่งผ่านแดน

ข้อ ๔๐

ข้อยกเว้น

๑. ประเทศภาคีแต่ละประเทศต้องมีสิทธิยกเว้นไม่ให้บุคคลใดๆ ใช้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนชั่วคราวหรือถาวร หากบุคคลนั้นได้กระทำความผิดอย่างร้ายแรงต่อกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายหรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ตามคำตัดสินของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

๒. ให้มีการแจ้งการยกเว้นดังกล่าวแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องทราบภายใน ๗ วัน และหากทำได้ให้แจ้งแก่ผู้ค้าประกันที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๔๑

การอนุญาตให้พิธีการศุลกากรผ่านแดนอาเซียนสิ้นสุดลง ณ สถานที่ของผู้ประกอบการ

๑. ผู้ประกอบการอาจได้รับอนุญาตให้รับสินค้าภายใต้การขนส่งผ่านแดน โดยไม่ต้องนำสินค้าและเอกสารประกอบการผ่านแดนของสินค้านี้มาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง

๒. การอนุญาตดังกล่าวให้ได้เฉพาะในกรณีที่ผู้ประกอบการ

(เอ) เป็นตัวการที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการผ่านแดนรับอนุญาต หรือ

(บี) ไม่เป็นผู้ประกอบการตามอนุวรรค (เอ) แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยประเทศภาคีที่ผู้ประกอบการนั้นตั้งอยู่ในอาณาเขต

๓. การอนุญาตจะต้องระบุถึง

- (เอ) ที่ทำการศุลกากรปลายทางซึ่งรับผิดชอบต่อสินค้าที่ผู้รับตราส่งจะได้รับ
- (บี) ผู้รับตราส่งต้องแจ้งแก่ที่ทำการศุลกากรปลายทาง ว่าสินค้าได้มาถึงด้วยวิธีใด และในเวลาใด เพื่อที่ทำการศุลกากรนั้นจะได้ดำเนินการควบคุมที่จำเป็น
- (ซี) สินค้าที่การอนุญาตดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึง ซึ่งต้องนำมาแสดง ณ ที่ทำการศุลกากรปลายทาง และ
- (ดี) การดำเนินการเพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับข้อความ “บันทึกการมาถึงล่วงหน้า” (Anticipated Arrival Record) จากที่ทำการศุลกากรปลายทาง

๔. พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องระบุในการอนุญาตว่า ที่ทำการศุลกากรปลายทางกำหนดให้ต้องกระทำการใดๆหรือไม่ ก่อนที่ผู้ประกอบการจะนำสินค้านั้นไป

๕. เมื่อสินค้ามาถึง ณ สถานประกอบการหรือสถานที่ซึ่งระบุไว้ในการอนุญาต ผู้ประกอบการต้อง

- (เอ) แจ้งให้ที่ทำการศุลกากรปลายทางทราบทันที ถึงปริมาณที่เกินหรือขาด การสับเปลี่ยนสินค้า หรือสิ่งผิดปกติอื่นๆ เช่น ดวงตราประทับที่ถูกทำลาย และ
- (บี) ส่งข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” (Arrival Advice) ให้แก่ที่ทำการศุลกากรปลายทางทางอิเล็กทรอนิกส์โดยทันทีก่อนการขนถ่ายสินค้า

๖. การขนส่งผ่านแดนถือว่าสิ้นสุด เมื่อเอกสารที่แนบมากับการขนส่ง พร้อมทั้งสินค้าซึ่งไม่บุบสลาย ได้ส่งถึงสถานที่ของผู้ประกอบการรับอนุญาตภายในเวลาที่กำหนด

๗. เมื่อผู้ขนส่งร้องขอ ผู้รับสินค้าที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องออกใบรับสินค้าสำหรับการขนส่งแต่ละครั้ง

๘. เมื่อได้รับข้อความ “การแจ้งการมาถึงอย่างเป็นทางการ” (Arrival Advice) ที่ทำการศุลกากรปลายทางต้องพิจารณาว่า จะทำการตรวจสอบสินค้า และกระทำการเกี่ยวกับการเสร็จสิ้นการขนส่งผ่านแดนหรือไม่ โดยปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อ ๓๐ ของภาคผนวกนี้

มาตรา ๔๒

การรักษาความลับ

๑. ข้อมูลในภาคผนวกนี้ต้องไม่ตีความให้ประเทศภาคีใดๆต้องอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลความลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลความลับนี้อาจจะ

- (เอ) ขัดแย้งกับผลประโยชน์สาธารณะตามที่กำหนดโดยกฎหมายของประเทศภาคีนั้น
- (บี) ขัดแย้งกับกฎหมายใดๆ เช่น กฎหมายที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือธุรกิจการเงินและบัญชีของลูกค้าของสถาบันการเงิน
- (ซี) ขัดขวางการบังคับใช้กฎหมาย หรือ
- (ดี) กระทบต่อผลประโยชน์ทางการค้าที่ขอบด้วยกฎหมาย ซึ่งรวมถึงความสามารถในการแข่งขันของบริษัทมหาชนหรือบริษัทเอกชนบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

๒. ในกรณีที่ประเทศภาคีหนึ่งจัดหาข้อมูลให้แก่ประเทศภาคีอีกประเทศหนึ่งตามภาคผนวกนี้ และได้กำหนดให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลลับ ประเทศภาคีที่ได้รับข้อมูลต้องเก็บรักษาความลับของข้อมูล โดยใช้ข้อมูลเพียงเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดโดยประเทศภาคีที่จัดหาข้อมูลให้ และต้องไม่ทำการเปิดเผยข้อมูลนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากประเทศภาคีที่จัดหาข้อมูลให้

.....